

Politiets Bistand kan fremsættes mundtlig af Barnemoderen. Der er tilføjet dette, „at fremsætte mundtlig eller skriftlig Begæring“, men ellers gaar Vædringsforslaget kun ud paa at tydeliggøre Fremgangsmaaden, nemlig den, at Barnemoderen henvender sig til Politiet eller, naar det er i København, til Magistraten og fordrer Bidraget, dog ikke for længere Tid end det sidste Aar, udbetalt af det offentlige, uden at det betragtes som en hende ydet Fattighjælp. — Vædringsforslag under Nr. 19 gaar ud paa, at det skal tilføjes Ordene: „udenfor København“ i første Stykke, 8de Linie efter „skal“. Sagen er nemlig den, at efter at det i Folkestinget er blevet indført i Lovforslaget, at Henvendelsen i København skal ske til Magistraten, er det nødvendigt at gøre en Bemærkning som denne, fordi Begæringen, naar den indleveres i København til Magistraten ikke godt kan være ledsaget af Magistratens egen Attest om, at Barnemoderens Formuesforhold og Erhverv ikke tillade hende selv at sørge for BARNETS Underhold. Det er derimod naturligt at have en saadan Bestemmelse udenfor København, hvor Henvendelsen skal ske til Politimesteren, og hvor altsaa Attesten fra Moderens Opholdskommune maa foreligge. — Vædringsforslag under Nr. 23 gaar ud paa at ombytte Ordene: „eller Hjemsted“ med „og Forsørgelsessted“ i Slutningen af første Stykke af § 4. Der er Spørgsmaal om, at Moderen skal give Oplysning om BARNEFADERENS Opholdssted og Forsørgelsessted. Det er det, det kommer an paa. Hjemstedet er ikke afgørende og heller ikke det legale Udtryk for, hvad det her gælder om, nemlig det Sted, som til flyvende og sidst skal udrede Bidraget, dersom dette Sted kan findes. — Vædringsforslaget under Nr. 24 indeholder maaske lidt mere end en ren Redaktion. — Vædringsforslagene under Nr. 24 og 25 høre sammen og forandre det første Punktum af Paragraffens andet Stykke. Der kommer til at staa: „Skønner Politimesteren (i København Magistraten), efter at have foretaget Undersøgelse i saa Henseende, at Formodningen er for, at BARNEFADEREN er død, eller at han har forladt Landet, afvises Begæringen“. Ved denne Redaktion har man ment at gøre det tydeligt, at Politimesteren eventuelt Magistraten bør anstille Undersøgelse, forinden dette Skøn afgives. — Derefter kommer Vædringsforslaget under Nr. 26, hvis Hovedbøjemed er at staa fast og gøre det klart, at Meningen er, at Bidraget skal afkræves BARNEFADEREN af Politiet eller i København af Magistraten. Der skal, naar Begæringen

fra Barnemoderen ikke afvises, finde en Afkrævning af Bidraget Sted i BARNEFADERENS Opholdskommune, for saa vidt denne kendes, og Vædringsforslaget under Nr. 27 vil saa særlig accentuere dette, at dersom man ikke faar Betaling paa denne Maade ved at kræve BARNEFADEREN gennem hans Opholdskommune, eller dersom man ikke kender denne, skal Moderens Opholdskommune uden videre Ophold forstudsvis udbetale Bidraget. Det staaer ikke saa tydeligt i Lovforslaget, som det burde staa, dersom er dette Vædringsforslag affattet og indført her.

Det egentlig ny, jeg kunde maaske sige, det eneste rigtig ny, der er i Vædringsforslagene, findes i Vædringsforslaget under Nr. 32, som gaar ud paa at indføre en Undtagelse fra den Regel, at Politiet uden for København alene skal have med denne Afkrævning af Bidragene at gøre. Det gaar ud paa, at hvor der findes lønede Inspektører eller andre lignende Embedsmænd ved Fattigvæsenet, ere disse pligtige at yde Politimesteren Bistand ved Udførelsen af hans Forretninger ifølge denne Lov, efter nærmere Bestemmelse af Justitsministeren, for saa vidt nemlig der opstaaer Uenighed mellem disse Mænd. Man har ment, at paa de Steder, hvor der er et saadant organiseret Fattigvæsen med lønede kommunale Embedsmænd i Spidsen, vil det være naturligt, at det er disse Embedsmænd, som komme til at udføre det Arbejde, der væsentligt bestaar i Korrespondance mellem de forskellige Kommuner, for at udfinde BARNEFADERENS Opholdssted, og i det hele udføre, hvad der i saa Henseende skal udføres. — Vædringsforslaget under Nr. 34 gaar ud paa en Vædring i § 4, fjerde Stykkes første Linie. Der staaer nemlig: „Er Underholdsbidraget ikke blevet inddrevet og affonet“, men et Bidrag kan ikke baade inddrives og affones. Er det blevet betalt af vedkommende ved Udpantning, kan det ikke senere affones, og derfor er der indsat „eller“ i Stedet for „og“. — Endelig er der under Nr. 37 stillet et Vædringsforslag, som kun gaar ud paa at tydeliggøre „den forsørgelsespligtige Kommune“. Der kunde være Tvivl om, hvad man forstaaer derved, hvilken forsørgelsespligtig Kommune man mener, men det er „den Kommune, som ikke har faaet sit Udlæg erstattet“. Det vil i alle Tilfælde være den, om hvilken det drejer sig. — Endelig er der Vædringsforslaget under Nr. 38, som gaar ud paa at tydeliggøre, at det ikke blot er de Retsmidler, som sædvanlig staa til Barnemoderens Raadighed, som Kommunen kan gøre gældende, men at Kommunen ogsaa kan